

tapasztalat. Akár a forrás?" (317.) A válasza igenlő, legalább is ezt sugalmazza kérdésként megfogalmazott kijelentése: „egy-egy korszak sorsainak, mentalitásvilágának, trauma-sorozatának »felfogásában« vajon nem nyújt-e hasznosítható tapasztalatokat az irodalom?” (317.)

Sándor Iván esszéi, melyek nélkül nem lennének (olyanok) a regényei (és viszont), a tudományosként tálalt kérdésekbe merülő olvasóközönséget is szüntelen gondolkodásra készítetik. Ha pedig a szerző regényeit és esszéit történetesen együtt olvassuk, helyesebben „összeolvassuk” őket egymással, műveinek ránk, olvasókra gyakorolt hatása hallatlanul megszokszorozódik.

Gyáni Gábor

